Trong câu Kinh Thánh trên, Đức Chúa Giê-su phán ai là lớn hơn hết?

_____

Một người phải vĩ đại như thế nào mới có thể thoát khỏi Đức Chúa Trời?

_____

Bạn có lớn hơn Đức Chúa Trời không? _____

Trong ánh sáng của câu Kinh Thánh này, nếu bạn tin nơi Tin Lành cứu rỗi, thì có khả năng nào bạn sẽ làm một điều gì đó dẫn đến sự đoán xét đời đời của Đức Chúa Trời hay không?

_____

(Để tìm hiểu thêm về sự an ninh đời đời, hãy xem Rô-ma 8:37-39; Ê-phê-sô 1:13-14; Giăng 6:37-40; Hê-bơ-rơ 13:5)

VẬY CHÚNG TA CÓ NÊN TIẾP TỤC PHẠM TỘI HAY KHÔNG?

Dẫu rằng không có tội lỗi nào có thể cướp đi sự sống đời đời nơi người tín hữu, là sự sống ban cho miễn phí một lần đủ cả, thì tội lỗi vẫn dẫn đến những hậu quả cả trong đời này lẫn đời sau. Trước hết, có những hậu quả tự nhiên của tội lỗi. Một người uống rượu quá nhiều có thể giết chết chính mình, hoặc một nạn nhân vô tội trong một vụ tai nạn xe hơi. Một người có hành vi phi đạo đức có thể mắc phải AIDS và chết. Nhận biết Đấng Christ là Cứu Chúa có thể cứu người đó khỏi địa ngục, nhưng không thể cứu người đó khỏi những hậu quả tự nhiên của lối sống tội lỗi hoặc dại dột (Ga-la-ti 6:7-8; Gia-cơ 2:14-17). Thứ hai, có những hậu quả đời đời cho tội lỗi. Nhận được tấm vé miễn phí để đi xem một trận đấu thể thao bảo đảm cho một người được vào sân vận động, nhưng không nhất thiết bảo đảm được ngồi ở hàng ghế đầu. Tương tự như vậy, tiếp nhận món quà sự sống đời đời miễn phí bởi đức tin nơi Đức Chúa Giê-su Christ bảo đảm cho một người được vào vương quốc đời đời của Đức Chúa Trời, nhưng không có điều gì bảo đảm sẽ được ở vị trí cao trọng trong vương quốc đó! "Vị trí" của chúng ta trên thiên đàng và những phần thưởng cặp theo với vị trí đó hoàn toàn lệ thuộc vào đời sống thánh khiết và những việc làm tốt lành mà chúng ta thể hiện trong cuộc sống này (I Cô-rinh-tô 3:11-17; 9:24-27; II Cô-rinh-tô 5:10-11). Cho dẫu những khoái lạc của tội lỗi trong đời sống này nhiều lúc có vẻ quan trọng hơn là một hy vọng xa vời về những phần thưởng tương lai trên thiên đàng, Kinh Thánh dạy rằng những ai đánh đổi sự "thừa kế" của họ (những phần thưởng tương lai của họ trên thiên đàng) lấy những khoái lạc của tội lỗi một ngày nào đó sẽ phải khóc lóc thảm thiết khi họ thấy những phần thưởng không thể diễn tả được mà họ đã bỏ mất khi họ theo đuổi những khoái lạc tội lỗi riêng mình trong cuộc đời này (Hê-bơ-rơ 12:14-17; Lu-ca 19:11-27; Ma-thi-ơ 25:14-30).

SỰ CHIA CẮT KHỎI ĐỨC CHÚA TRỜI

Hậu quả của tội lỗi là rất rõ ràng:

> *Nhưng ấy là sự gian ác các ngươi làm xa cách mình với Đức Chúa Trời.* Ê-sai 59:2

TỘI LỖI TẠO NÊN MỘT BỨC TƯỜNG CHIA CẮT CON NGƯỜI VỚI ĐỨC CHÚA TRỜI

Đức Chúa Trời vừa thánh khiết (thánh khiết về phương diện tâm linh) vừa vô tận. Cho nên, Ngài là Đấng thánh khiết vô tận! Kết quả là dù một tội lỗi nhỏ nhất cũng xúc phạm Ngài cách vô hạn. Thế nên, Kinh Thánh dạy rằng dù phạm một tội nhỏ nhất cũng đủ đời đời chia cắt con người và Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời không thể cho phép có tội lỗi trong sự hiện diện của Ngài.